SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 66. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 11, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го КВІТНЯ 1989 Ч. 66. РІК XCVI.

НА МНОГІ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Консисторія УАПЦ в ЗСА поздоровляє Блаженнішого Митрополита Мстислава Первоієрарха УАПЦ в ЗСА і діяспорі з 91-ою річницею народження та 47-ою річницею єпископської хіротонії, бажаючи дорогому Владиці здоров'я, душевного спокою і молимо Милосердного Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, щоб Він зберігав у Своїй опіці Їх Блаженство на довгі літа його праці у Божому винограднику на славу Богові, неньці Україні та нашому побожному народові.

На многі літа, дорогий Владико!

* * *

Головна Екзекутива УНСоюзу і В-во „Свобода" приєднуються до тих побажань і від себе висловлюють побажання ще довгих років праці і співпраці на добро нашого народу. — Ред.

Нью Йорк знову побачить виставку Л. Гуцалюка

Л. Гуцалюк

Нью Йорк, Н. Й. — І ще раз публіка, зацікавлена в мистецьких досягненнях, матиме змогу оглянути ряд нових картин популярного маляра Любослава Гуцалюка, перед яким гостинно відкривались залі ґалерій не лише Нью Йорку, але й Парижу, Міляно, Торонто, й інших ґалерій світу — американського і европейського континентів.

Відкриття виставки біля 35-ти картин Л. Гуцалюка, здебільшого пейзажів з Франції, припадає на неділю, 16-го квітня ц.р., о год. 1-ій вполудне тут в ґалерії Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА), 136 Друга авеню. Зацікавлені цією виставкою картин можуть оглянути її в неділі і суботи від 1-ої до 8-ої вечора, а в будні дні від 6-ої до 8-ої вечора. Виставка триватиме до 23-го квітня. Особистих запрошень не висилається.

Щоб пригадати, Андре Вебер, один із численних рецензентів і звеличників Гуцалюкового малярства, захоплений вітальністю його творчости, в своїй рецензії п. зп. „Гуцалюк вразливий на тонкощі життя і природи" пише: „Він є мистцем світу на висоті людини. Він уклав пакт з красою, ритмом, поетичними оркестраціями і з благословенням. Ми любимо його твори, позначені оригінальністю і особливим промінюванням".

„Ярослав Мудрий" в Чикаґо

Чикаґо. — Перший Український Федеральний Щадничий Банк „Певність" відзначуючи 25-ліття служби українській громаді, спонзорує постанову п'єси Івана Кочерги „Ярослав Мудрий" в Чикаґо у виконанні Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької з Нью Йорку. П'єса буде поставлена в неділю, 16-го квітня ц.р., о год. 3-ій по полудні в авдиторії середньої школи Лейн Текнікал, Вестерн і Еддісон аве. Квитки на п'єсу в ціні 12 дол., 10 дол. і 8 дол. можна купувати в банку „Певність" (тел.: 772-4500), в касі „Самопоміч" (тел.: 489-0520) і в крамниці „Дельта" (тел.: 235-7788).

БАГАТО ПАРТІЙЦІВ ПРОГРАЛО В ВИБОРАХ

Лондон (УЦІС). — Згідно з повідомленнями з Києва і Львова, український нарід виявив повне недовір'я до Комуністичної партії у виборах до Конгресу Депутатів, які відбулися в неділю, 26-го березня ц.р., і пішов за закликом УГС і Ініціятивного Комітету Народного Руху України бойкотувати, або викреслювати на виборчих картках прізвища партійних кандидатів.

Помимо різних передвиборчих махінацій, в наслідок чого не допущено на голосування багатьох кандидатів, висунених народом, виборці відкинули більшість запропонованих партією кандидатів.

У Києві перепали у виборах перший секретар київського міського комітету партії Константин Масик і голова міського виконавчого комітету Києва Валентин Згурський, а у Львові в трьох виборчих округах, в яких кандидували по дві особи, виставлені партією, а саме: дві жінки, Білогрудь і Затушенко, Ващенюк, директор глинянського заводу Кінсеко, й Масляк, директор Львівського автобусного заводу; та Павловський, ректор Медичного інституту, і проф. Вакарчук, професор державного університету у Львові; лише проф. Вакарчук одержав 56% голосів. Всі інші перепали. Тому у двох виборчих округах мусять відбутися нові вибори. Натомість Володимир Щербицький, перший секретар партії України, який кандидував без конкурента, перейшов, але національні активісти в Україні переконані, що його висліди були сфальшовані.

Найбільшої поразки зазнав перший секретар львівського обласного комітету партії Яків Погребняк, який єдиний кандидував з рамени партії у дрогобицько-бориславській окрузі і який отримав заледве 12% голосів. Згідно з повідомленням Вячеслава Чорновола, це викликало переполох у львівському обласному комітеті партії, який зразу відбув спеціяльну нараду, на якій вирішено піднести кількість голосів Погребнякові до 42%, щоб в той спосіб применшити ефект цієї поразки.

Лев Лук'яненко, голова УГС, повідомляє, що у Чернігові партійні кандидати також програли. В Червонограді партійні кандидати рівнож не перейшли, а Степа Хмара, якому партійні чинники не дозволили кандидувати, був визнаний населенням цього міста „народним кандидатом". Сподіваються, що у передвиборах знову будуть ставлені кандидатури Романа Іванчука, Ростислава Братуня й інших, що через різні маніпуляції не були допущені кандидувати у виборах.

Совєтський публіцист передбачає поглиблення економічної кризи

Москва. — У четвер, 6-го квітня, на першій сторінці газети „Соціялістіческая Індустрія" надрукована стаття видатного публіциста Василя Селюніна, який заявив, що 1989 рік буде тяжким для совєтської економіки. В. Селюнін передбачає, що без термінових реформ господарство країни порине в стан хаосу.

„Кістлява рука товарного голоду цілком здатна задушити перебудову", — пише Селюнін. За словами автора, відкладаючи хворобливі реформи, совєтські господарчі органи приріkaють їх на невдачу. „Чим скоріше відбудуться реальні реформи, тим ліпше, — заявляє Селюнін, — бо інакше ми будемо проводити їх в умовах економічного хаосу".

Уряд і раніше міг би почати реформу ціноутворення, підвищуючи ціну на легко доступні товари, але нині робити це вже пізно, бо практично все стало дефіцитом, продовжує автор, відзначаючи, що, як встановили совєтські соціологи, з 211 назв харчових продуктів вільно можна купити лише 23. Решта можна дістати або „по блату" (по знайомству), або з переплатою, або за картками.

Уряд оголосив, що дефіцит державного бюджету становить 36 більйонів карбованців, пише Селюнін. Плюс до цього нерентабельним підприємствам виділені кредити на суму 64 більйони. Крім того, держава понесла незапляновані видатки на ліквідацію наслідків землетрусу у Вірменії і Таджикістані.

Нині треба зробити вибір, продовжує автор: або відносно стабільні ціни з поміркованим рівнем інфляції приблизно 6 відсотків і пусті полиці крамниць, або швидке підвищення цін і товари у крамницях.

Серед чинників, які могли б поставити совєтську економіку на ноги, Селюнін пропонує зменшити військові видатки, рівень яких він оцінює у 20 відсотків національного прибутку. Автор також пропонує протягом двох-трьох років купували на Заході велику кількість товарів. „Імпортні товари можна буде продавати в десять разів дорожче їх вартости, — пише Селюнін, — і таким чином одночасно збалянсувати державний бюджет і задовільнити попит споживачів".

ОПУБЛІКУВАЛИ ПРОМОВУ Н. ХРУЩОВА

Москва. — Настирлива кампанія Міхаїла Горбачова, совєтського керівника, в ділянці заповнення „білих плям" в історії СССР, причинилася мабуть до того, що совєтські чинники вирішили нарешті опублікувати повністю промову Нікіти С. Хрущова, колишнього генерального секретаря ЦК КПСС, виголошену ним на XX з'їзді компартії у якій він засудив диктатора Йосифа Сталіна, сталінську добу і злочини доконані в тому часі.

Акредитовані в Москві кореспонденти повідомили, що промову Н. Хрущова покищо надрукували в останньому видані „Вісті Центрального Комітету КПСС", а телевізійна програма „Время" повідомила зацікавлених совєтських громадян, що вони можуть безкоштовно отримати промову Хрущова в бібліотеках, або через пошту.

Як відомо, промова Хрущова, яку він виголосив на закритій сесії з'їзду компартії 33 роки тому, була строго засекречена і зберігалась під замком в ЦК КПСС і КҐБ, хоч на Заході ходили різні версії і здогади зроблені спеціялістами на підставі офіційного совєтського повідомлення і практичної політики, яка наступила після того, тобто звільнення кількох тисяч в'язнів з контаборів, за виїмком політичних, натяків на лібералізацію режиму тощо. Зрештою на Заході вже раніше кружляли поголоски, існували написані спогади пережильців і свідчення колишніх в'язвів, які в основному правдиво характеризували сталінський режим і доконані Сталіном та його спільниками морди над багатьма мільйонами громадян „найщасливішої у світі соціялістичної країни".

Нема де правди діти, що промова Хрущова в тому часі викликала в СССР і у світі з одного боку подив, а з другого страх, бож порушено політику і кримінальну поведінку людини, яка була на протязі багатьох років „божицем" і пострахом навіть для його найближчого оточення.

Після приходу до влади М. Горбачова в лютому 1985 року і проголошення ним політики гласности і перебудови, у політичних колах сподівалися, що сьогодні чи завтра промова Н. Хрущова появиться друком.

Деякі аналітики підсовєтської проблематики кажуть що фактично від XX з'їзду компартії ропочався в Совєтському Союзі процес десталінізації, який під теперішню пору дійшов до кульмінаційної точки, коли компартія сама назвала Й. Сталіна „деспотом і вбивником" і розпочала процес розкриття доконаних його режимом злочинів і масових могил в Биковні в Україні, Куропатах на Білорусії та інших місцях. Приспішено також розкриття штучного голоду в Україні, жорстокості в концтаборах і тюрмах, подібні до середньовічної доби туртури під час слідства і примусові вивози на Сибір мільйонів невинних людей.

Розкриваючи культ особи Й. Сталіна і доконані злочини, Н. Хрущов був до тієї міри зворушений, що дослівно плакав на з'їзді, розказують ті, які брали участь у цьому зборі. Західні спостерігачі надіються, що скрипт доповіді скоро продістанеться на Захід і його зможуть прочитати мільйони осіб, які, принаймні велика частина з них, жили в темр'яві, якщо йдеться про СССР і називали вбивцю Й. Сталіна „лядьком Джовом".

16 ГРУЗИНІВ ЗАБИТИХ І ПОНАД 200 ПОРАНЕНИХ У ВИСЛІДІ ЗУДАРУ

Москва. — У неділю, 9-го квітня ц.р., сотні тисяч грузинських патріотів-націоналістів зударились у Тбілісті з відділами міліції, КҐБ і спеціяльними частинанами-чорноберетними у висліді чого загинуло, з дотеперішніми повідомленнями, 16 грузинів і понад 200 були поранені. Зудар розпочався після того, як грузинські патріоти, які домагалися самостійности й незалежности для своєї батьківщини і виходу із Союзу, відмовилися виконати зарядження міліції припинити демонстрацію, що дало причину для міліції, спеціяльних частин і відділів КҐБ брутально заатакувати демонстрантів.

Повторилася, може у збільшеному виді, трагедія зі Львова. Режимні наємники, стріляли до демонстрантів, ламали кости, били до непритомности палицями по головах, вкидали непритомних до поліційних автобусів, викручували руки жінкам, фізично знущалися над ними і над підлітками. Одним словом стосували колишні сталінсько КНКВедівські і КҐБівські методи боротьби з патріотами, які справедливо і згідно з конституційними правами, домагалися свободи й незалежности.

Місцеві режимники, які ввесь час були у зв'язку з центральним всесоюзним урядом у Москві і міністерством оборони, виклакали в останній хвилині військові відділи з касарень біля Тбілісі, побачивши, що самою міліцією, „барентниками" і КҐБістами не дадуть собі ради.

Згідно з повідомленням кореспондента „Ню Йорк Таймс" Естера Б. Фейна постраждали також вояки бо аж 91 з них були поранені. „Мій Боже, яка трагічна ситуація", — заявила Ляна Ґоґоберідзе, фільмовичка, яка була у центрі демонстрації і бачила усі режимові знущання над народом, який домагався волі. На головному сквері, продовжувала вона, лежали вбиті і поранені люди, між ними жінки, діти, підлітки. Вона вважає, що ситуація в Грузії є дуже загрозлива, ненавість грузинів до комуністичного режиму розпалена до червоного.

Совєтське пресове агентство ТАСС підтвердило інформації західніх кореспондентів про зудари, смерть і поранення, але заспокоює нарід, що, мовляв, армійські частини взяли під контролю головну площу в Тбілісі і головні об'єкти в місці, а потім розпочались масові арешти, що їх переводили гончі собаки з КҐБ і місцева міліція. З Москви до Тбілісі прибув спеціяльний уповноважений Центрального Комітету КПСС, щоб спільно з місцевими керівниками Комуністичної партії порадитись, які кроки треба поробити, щоб не повторилась подібна ситуація не тільки в столиці Грузії, але також в цілій республіці. Нема де правди діти, грузинські події є першим поважнішим ударом по режимі Міхаїла Горбачова і це тільки початок загального пробудження поневолених народів, які домагаються вже не тільки державного статусу для їхніх мов, вільного розвитку культурних надбань, автономної економіки, контролі над життям республік, але повного відокремлення від Росії і створення своїх самостійних держав.

Очевидно, як і треба було сподіватися, Москва намагається обвинувачити „екстремістів" за заколоти і скидає усю вину на демонстрантів, які озброївшись пістолями, ножами й іншими гострими предметами, шукали тільки нагоди, щоб спровокувати вояків і міліцію і щоб полялася кров. Московські пропаґандисти однак не говорять чому розпочались демонстрації і чого домагалися грузини. Місцеві грузини кажуть, що забитих вони нарахували аж 40 осіб, а поранених навіть не можна було порахувати. Значить офіційна статистика старалася зумисно применшити число жертв.

Український Нью Йорк багатолюдно і достойно вшанував Л. Крушельницьку

Окружна Управа СУА в Нью Йорку вшановує керівника Студії Мистецького Слова Л. Крушельницьку і вручає їй почесну грамоту від Округи СУА. (Зліва) Л. Ґой, М. Савчак, Л. Крушельницька, Х. Навроцька і Н. Савчук.

Нью Йорк, (О. Кузьмович) — У суботу, 18-го березня ц.р., у пополудневих годинах хвиля українців з Нью Йорку та околиці дослівно плила до УНДому, щоб заповнити його велику залю так густо, як здається ще ніколи. Майже 400 осіб зібралося за святочно застеленими столиками із квітами та так дуже відповідними до теми дня театральними масками, а біля кожного накриття мистецько виконана, перев'язана стяжечкою — програма.

Кількість учасників перейшла, здається, сподівання організаторів, якими були Окружна Управа Союзу Українок Америки і його 64-ий та 113-ий Відділи та окремий комітет з Христиною Навроцькою на чолі. Але саме це несподіване число присутніх було найкращим доказом як високо цінить та шанує Лілію Крушельницьку українська громада, а вже особливо членки СУА до якого 64-го Відділу вона належить.

Тому і в цей небуденний вечір головну доповідь про почесну членку СУА і Керівника Студії Мистецького Слова, акторку та виховницю цілих поколінь молодих адептів театрального мистецтва мала голова 64-го Відділу СУА Х. Навроцька. Подаючи коротко життєпис Л. Крушельницької голова цього відділу звернула увагу, що українська громада відзначає її саме в тому році, в якому загально прийнятим кличем є українська мова — а Л. Крушельницька вже 25 років посвячується плеканню цієї мови серед молодих українських поколінь. Підчас доповіді на великому екрані висвітлювано прозірки з мистецького життя Л. Крушельницької, що їх з умінням підібрала, підготовила та висвітлювала Кука Гойдиш.

У подяку за її велику працю представниці СУА вручили Л. Крушельницькій почесну грамоту від Окружної Управи, на чолі якої стоїть Леся Ґой, що і відкривала як господиня цей святочний вечір. Відділи 64-ий і 113-ий СУА, що були співорганізаторками зустрічі-бенкету передали від себе на спогад картини.

У дальшому програмою вечора вела її заступниця Надія Савчук, яка до мистецької частини покликала як „конференсьє" одного із колишніх учнів Студії Мистецького Слова, а тепер адвоката Ігоря Раковського мол. З легкістю та

(Закінчення на стор. 3)

ВЕЧІР Л. ХРАПЛИВОЇ

Чикаґо. — Тут в суботу, 15-го квітня ц.р., о год. 7-ій вечора Український Інститут Модерного Мистецтва та 84-ий відділ СУА влаштовують літературний вечір письменниці Лесі Храпливої. Вечір відбудеться в приміщеннях УІММ, 2320 Чикаґо авеню захід, а опісля відбудеться зустріч з письменницею.

У СВІТІ

ДОСІ ТІЛЬКИ ТРИ ДЕРЖАВИ, Савдійська Арабія, Багрейн і Судан формально визнали тимчасовий уряд Афганістану, що його створили антикомуністичні повстанці муджагедіни, зглядно політичні партії, які підтримують визвольну боротьбу партизанів. Адміністрація президента Джорджа Буша є готова визнати уряд, якщо муджагедіни контролюватимуть більшістю території Афганістану, або захоплять столицю Кабуль. Покищо Уряд ЗСА назначив спеціяльного уповноважненого у справах Афганістану, який урядуватиме у Вашінгтоні, але дуже часто виїжджатиме до Пакістану, осідку афганських політичних центрів. Про свою працю він звітуватиме безпосередньо Державному департаментові, а не амбасадорові в Пакістані Робертові Оклі. Новим амбасадором Дж. Буш назначив Пітера Томсена, дотеперішнього політичного дорадника в амбасаді в Пекіні.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ в СССР опублікувала 6-го квітня ц.р. вислід виборів до Конґресу народних депутатів. Як відомо, вибори відбулися ще 26-го березня, а доповнюючі вибори відбудуться в неділю 14-го травня майже у 200 округах на усіх 1,500 в цілій країні. У цих округах ані один кандидат не здобув вимаганої кількости виборців, тобто 50 відсотків, голосуючих. У багатьох округах кандидував тільки один кандидат, але виборці скреслювали його ім'я, або вкидали незаповнену карточку . Дійшло навіть до судових скарг. Наприклад В. Романов програв вибори в Алма Аті в користь директора будівельного комбінату А. Сафонова. Романов подав скаргу до прокуратури, кажучи, що Сафонов порушив виборчий закон, роздавав виборчі летючки з обвинуваченням Романова, який нібито купував виборців продажжю так званих дефіцитових товарів, зокрема м'яса, цукру, бензини тощо. Комісія каже, що приблизно 89,8 відсотків виборців використали своє право голосувати.

АЛЄКСІЯ КРОНІЯ, 17-ЛІТНЯ ГРЕКИНЯ, яка закохалася у кипрійського турка і вийшла за нього заміж, викликала цілу бурю протестів місцевих греків, а також конфлікти, які розпочалися вже на самому весіллі і продовжуються дотепер. Грецькі фанатики вимагали від молодої, щоб вона зірвала шлюб і свої зносили з турком, але тому, що „любов не має границь", А. Кронія категорично відмовилась ходити на поводі грецьких екстермістів і закликала обидві сторони припинити нарешті ворожнечу між обидвома групами на Кипрі і розпочати конструктивну співпрацю з обопільною користю для Кипру. Заява молоді грекині викликала прихильні коментарі у світовій пресі.

УРЯД СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ погодився вислати до ЗСА групу спеціялістів від боротьби з наркотиками для переговорів з американцями у справах контрабанди наркотиками, світового терроризму, зокрема перехоплювання пасажирських літаків і людей, підривної діяльности та інших справ. Про домовленість в цій справі говорили між собою міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе і державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер у Відні. Крім згаданих справ, спеціялісти Сі-Ай-Ей і КҐБ, з ініціятиви директора американської центральної аґенції Вілліяма Г. Вебстера, відбудуть засекречену сесію у справі тероризму.

В АМЕРИЦІ

ОКРЕМИЙ ПАНЕЛЬ уряду президента Джорджа Буша, який перевірив напрямні торговельної політики ЗСА, одноголосно відкинув прохання групи арабсько-американських громадян щоби Ізраїлеві відібрати право продавати сотні своїх виробів у ЗСА без плачення ввізного мита. Прохання американських громадян арабського походження базувалось на тому, що Ізраїль нехтує правами палестинських робітників. Ці привілеї були встановлені 1976 року щоби допомогти відсталим країнам. Одначе у 1984 році Конґрес уневажнив ці привілеї країнам, в яких порушуються навіть мінімальні права робітників.

БІЛИЙ ДІМ щиро й тепло привітав визнання польським урядом профспілки польських робітників „Солідарність" натякаючи й на те, що цей „історичний крок" поліпшить взаємовідносини між Польщею і ЗСА. Речник Білого Дому Марлин Фіцвотер заявив, що „це є великий день для поляків і свободи", але на патання про поширені спілкування та надання фінансових кредитів Польщі заявив, що зараз розглядаються всякі можливості і він сподіється, що вже в найблищому часі ці справи будуть вирішені.

У ВАШІНҐТОНІ кружляють чутки, що президент Джордж Буш розважає над можливістю піднести платні федеральним суддям, зокрема після того, як спеціяльний панель дійшов до заключення, що така підвишка є конечною, якщо Уряд не хоче втратити кращі сили із своїх рядів. Кажуть, що Президент прихиляється до того, щоби звернутися до Конґресу про одобрення 25-відсоткової підвишки.

НА РОЗПРАВІ підполковника Олівера Норта виявлено новий документ, який натякає на те, що тодішній віцепрезидент, а теперішній президент Джордж Буш знав багато більше про таємну допомогу нікараґуанським повстанцям, як він признається. Одначе, як зазначують, то ніде в документі його прізвища не вимінюється, отже це дальше тільки спекуляції, щоби в якийсь спосіб пов'язати його з незаконністю.

УРЯДОВІ ЧИННИКИ ЗАЯВИЛИ, що президент Дордж Буш ще цього тижня підпише наказ, яким продовжить економічні санкції ще принайменше на один рік проти Панами. Ці самі урядовці натякають і на те, що коли президентські вибори в Панамі, назначені на 7-го травня ц.р., будуть нечесно переведені, то він готов ці економічні санкції поширити. Як виявляється, президент Дж. Буш таки підпише це продовження санкцій проти Панами, не зважаючи на нарікання, що такі економічні санкції є куди більше шкідливими для американської економіки, як для панамського уряду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Страх перед опозицією

Міхаїл Ґорбачов і Фідель Кастро цілувалися й обіймалися перед фотографами на привітання і на прощання. Ґорбачов обурився, коли один журналіст на короткій пресовій конференції запитав його, чи правдою є, що між ним і Кастром є поважні розбіжності. Так само Кастро обурився, коли його спитали, чи не думає він проголосити вибори. Все ніби йшло справно. Але вся ця маніфестація двох комуністичних вождів була згори вирежисорована так, щоб не було ніякого скреготу і щоби показати Ґорбачову, що ввесь нарід на Кубі щасливий, вдоволений, кохає свого диктаторського лідера. Провідною думкою 45-хвилинної привітальної промови Фіделя Кастра, що її Ґорбачов вислухав — за заввагою кореспондента „Ню Йорк Таймсу" — „з похмурим обличчям" — було твердження, що Куба сильна, що її режим опертий на волі народу на могутній збройній силі і що ніяких „перебудов" на Кубі не треба. Але коли дійсно так, — то чому перед приїздом Ґорбачова до Гавани виарештовано всіх опозиціонерів?!

У цій же газеті з 5-го квітня ц. р. є обширний допис його кореспондента з Гавани п. з. „Кубанці виарештовані під час совєтських відвидин". Читаємо, що на Кубі існує нелеґальна, але толерована організація „Кубанська комісія за права людини". Голову цієї організації Елізардо Санчеза і всіх членів виарештовано. Арештовано між іншими лікаря Самуеля Мартінеза Ляру, який мав відвагу прилюдно вимагати переведення на Кубі плебісциту щодо бажаного народом державного устрою. Значить, нема цієї ідилії, про яку кричав, (бо Кастро не говорить, тільки кричить) диктаторський володар. За 30 років свого володіння він завів кращий лад, аніж зробив це в Евразії Ленін і Сталін. Але нема у світі такого, щоб усе було чорне, або все було біле.

На протязі останніх двох років Кастро звільнив із в'язниць багато політичних в'язнів. Але виарештовує їх наново, коли треба показати гостеві, що на Кубі нема опозиції. Той сам звичай панує у совєтській партійно-державній системі. Коли Міхаїл Ґорбачов їздив по Україні, то у Львові виарештовано масу людей. І хоч Ґорбачов напевне невдоволений критикою Кастра на адресу його, Ґорбачова, реформ в СССР, то не зважується наполягати на Кастра, щоб той завів права людини. Згадана вище кубанська організація передала совєтській амбасаді у Гавані меморіял до Ґорбачова з просьбою оборонити права людини на Кубі. Відповіді на цей меморіял не було — були тільки й арешти, про які напевне Ґорбачову сказали, але проти яких він ні словечком не запротестував.

Цікавою є психологічна риса всіх диктаторів: страх перед опозицією. Коли демократія, яка визнає плюралітет ідеологічних напрямків, уважає опозицію за невідхильну частину своєї системи, то диктатори не терплять будь-якої критики, будь якого спротиву, будь-якої дискусії над їхньою поведінкою. Демократія не боїться дискусії, вона вимагає, щоб була дискусія. У демократичній системі судочинство визнає не тільки прокуратора, який обвинувачує, але й оборонця, який виправдує, а суддя, трибунал чи лава присяжних вирішує, кому повірити. У країнах правої чи лівої диктатури судівництво є на послугах політичної влади. Найбільш яскравою різницею між ситуацією українців у Польщі між двома світовими війнами та у Совєтському Союзі було саме судівництво. Польська національна політика була безмірно груба, ба навіть злочинна, коли пригадаємо ганебну „пацифікацію" 1930 року та тотальне знищення українського народного шкільництва. Але була залеґалізована організація „Охорони політичних в'язнів; в'язень мав право вибирати собі адвоката; на розправі вільно було обороняти право підсудних боротися за свій ідеал, за це не карали, і все те, що сказано на судовій розправі — не підлягало пресовій цензурі. У тому самому часі в СССР панувала система каптурового судівництва, суддя слухав наказу від Чека чи НКВД чи ҐПУ, психіятрія по нинішній день, всупереч заперечуванню Ґорбачова, далі є на послугах політичній системі.

Гласність і перебудова зробила вже те добро в усіх складових частинах СССР, що створилася опозиція. Вона ще не дуже відважна — маємо на увазі застрашення в Україні, де у недавніх виборах не знайшлась одна людина у 50-мільйоновому народі, яка зголосила б свою кандидатуру проти Володимира Щербицького. „Страх має великі очі" і тавро неволі все ще тяжить на українській психіці. Все ще в Україні відбувається тільки повільний процес відродження національної гідности і гордости. Але добре, що почався.

Василь Сокіл

РУХ І ГАЛЬМА

I.

У Комуністичній партії, яка продовжує твердити про свою безпомильну керівну ролю в суспільстві, безумовно, нема єдности. Багато в ній опозиціонерів активних і пасивних вичікувачів поразки перебудовних процесів.

Це, очевидно, добре розуміє Горбачов, не раз нагадуючи про цю загрозу народові, на якого він покладає найбільші надії у здійсненні запроєктованих реформ. Саме на волі і стремліннях народних мас він може здобути могутню опору для перемоги над своїми противниками.

На його заклик, народ, в умовах гласности відгукнувся не тільки викриттям ганебного минулого, але й діловими пропозиціями перебудувати сучасне суспільство в інтересах людей. Цю патріотичну функцію почали виконувати численні неформальні громадські організації, культурологічні клюби, товариства з різноманітних питань, — мови, культури, екології. Ці проблеми обговорюються у газетах, журналах, на масових диспутах, в ході демонстрації, і чимраз така народна активність набирає все ширшого і глибшого характеру.

Уже в перші дні, буквально на перших кроках народний рух наткнувся на великий опір. І нині щоразу вводяться у дію штурмові бриґади консервативних сил, які намагаються застрашити, розладнати, приглушити, або й зовсім придушити ще не зміцнілу свободу слова і несміливі паростки демократизму.

Виступи партійних апаратчиків проти народного руху цілком зрозумілі: вони в ньому вбачають для себе велику загрозу. І те, що консервативні сили в партії виявляють свої наміри, — може й не так погано. Противник показує своє обличчя. Можна його тепер ясніше впізнати, розглянути і переконатися в його справжніх намірах, — повернути до минулого.

На Україні може ще й не на повний зріст, але цілком виразно визначаються ці кола, в яких народжується, живе і міцніє активна опозиція ґорбачовським реформам. Вони виховані в партійному апараті, очолюваному живучим брежнєвцем, нинішнім першим секретарем ЦК КПУ. Вони гнучкі в своїй тактиці, ніхто з них не висловився проти перебудови, вони навіть підіймають руки „за". Навіть виголошують гучні слова про бойові завдання, перспективи, всенародну підтримку і активність, про чергові успіхи й досягнення...

Милує їм тільки ота народна активність! Зовсім не та вона, як їх завжди влаштувала, бо була слухняна, покірна, а головне, ними ж організована. Активність ця зо всім погоджувалась, дружньо вигукувала „ура", коли треба було кричати „Караул!. Рятуйте!", голосувала тільки „за" і рапортувала про нечувані успіхи. Десятками років партія схвалювала тільки таку, дириговану нею активність людей.

Нині народ прокидається від гнітючого запаморочення і намагається довести, що він сам здатний виявити дійсну активність, яка спрямована на щасливі переміни в житті. Народ заявляє, що він та сила, яка здатна врятувати країну від загибелі. Народ попереджує ті кола, які, зневажаючи волю народу, довели суспільство до прірви, щоб вони не намагалися повернути минуле. Народ всією душею підтримує все проґресивне, продиктоване сучасними вимогами і рішуче виступає проти реставраторів сталінського беззаконня.

Це саме й сказано в документі, опублікованому в „Літературній Україні" 16-го лютого 1989 року під назвою „Програма Народного Руху України за перебудову".

Проєкт цієї програми, складеної ініціятивними групами Київської організації Спілки письменників України та Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Академії Наук УССР, до опублікації пройшов складний і болючий шлях. Спочатку його „там, нагорі" намагалися цілком заборонити. Потім почали прискіпуватися до окремих формулювань. Врешті стали погрожувати членам партії, ініціяторам Народного Руху, виключенням з партії. Однак, їхні противники зовсім з іншої, антиперебудовної партії.

Відомо й те, як партійні апаратчики уперто настоювали, щоб у тексті програми кілька разів згадувалась партія. Ініціятори погодились. Адже не вся партія проти перебудови, а лише функціонери, яких застрашив факт створення Народного Фронту.

Прочитайте без упередження опублікований в „Літературній Україні" 16-го лютого проєкт Програми і переконайтеся, що вона складена, як „Завдання дальшого розвитку" започаткованої партії Перебудови". Так і сказано в перших рядках проєкту. В другому абзаці читаємо: „Рух визнає керівну роль Комуністичної партії в соціялістичному суспільстві". Цілком чітко далі визначається ролю Руху: „...і становить собою єднальну ланку між перебудовними ідеями партії та ініціятивою найширших народних мас". Абсолютно виразно сказано в проєкті Програми про мету Руху: „Основна мета Руху — сприяння Комуністичної партії у створенні і функціонуванні такого демократичного механізму, який служив би розвитку суспільства, що грунтується на справжньому народовладді..."

Хто скаже, що Рух спрямований проти перебудовних ідей партії? Хто наважиться твердити, що Рух виступає проти партії?

Ще не був опублікований текст проєкту Програми, як уже були мобілізовані штурмові загони: в наступному числі газети 23-го лютого була опублікована стаття кількох учених з різкою критикою Проєкту. Три академіки, один член-кореспондент, два доктори філософських наук (добре було б додати ще й представників кляси та колгоспного селянства), наче й не змовляючись, одностайно виступили в оборону репутації ведучої партії.

(Закінчення буде)

Будьмо знайомі, українці обох півкуль!

При Суспільній Опіці Союзу Українок Америки вже 15 літ діє Осередок Листування. Його метою є українцям, розсіяним по всьому світі і їхнім дітям, давати змогу нав'язувати листами жвавий взаємний зв'язок. Дотеперішній досвід і відголоси з кола співучасників „Листування" переконують нас у потребі і можливостях поширювати далі цю суспільнокорисну акцію. У вільному світі акція листування вже здавна втішається помітною популярністю.

Тут, очевидно, не говоримо про листування між членами родини, чи між знайомими, які мають для листування потрібні їм адреси. Маємо на думці листування між українцями, які дотепер, можливо, ніколи не зустрічалися. Думаємо, зокрема, про наших самітників і про родини, які проживають віддалік від більших українських скупчень. Вони тужать за українським світом. Це правда, вони часто можуть користуватися і користуються українською пресою, але преса не може заступити дружнього, теплого слова від душі до душі, від серця до серця, не може заступити приватних листів.

У кровоносних судинах пливе життя людини. Із життєдайних соків від матері-землі і найвищі, найдальші гілки, і найбільш розгалуженого дерева, і всі дрібні листочки черпають радість життя. А у великому людському з'єднанні, в народі одни чинник, що переносить добротливі сили і спонуку до духової радости і росту всіх його членів, і тих розсіяних по світі є слово, а в нас — оце саме українське слово, яке Шевченко поставив на сторожі і коло нас, не в Україні сущих — слово віри в перемогу нашої справи, слово надії на наше краще завтра, і радість слово братньої миротворчої любови.

Приватний лист — це дружня розмова двох. Це часто нетерпляче очікуваний гість, приємний, як подув свіжого вітру в хаті, як приплив свіжих сил до праці. Це вигідний, дискретний, а при цьому порівняно дуже дешевий засіб безпосереднього зв'язку. Дружній український лист у неукраїнському світі для кожного з нас особливо дорогий гість.

Зі співучасниками „Листування" наш Осередок, звичайно, не листується. Їхні листи ідуть на інші адреси, часто дуже далекі, і роблять там велике добре діло. Тут, з припадкових радше листів до нас, подамо кілька коротеньких уривків. Отак, для ілюстрації. Ось одна наша пенсіонерка з Фльориди пише: „Уявіть собі, я тепер тут, вона в Австралії, а ми обидві там не зналися, але мали спільних знайомих з нашого незабутнього Львова! Я тепер тут міряю час не так, „від чека до чека", як радше від листа до листа від неї..."

„...Закохалися ми у філятелістиці. Властиво, це я так від нього 'заразилася' — писала наша канадська прихильниця.

„Ні, ми ще не бачилися. Але влітку він, як турист, перший раз приїде до Америки, а при тій нагоді відвідає мене в Детройті, — пише Н. П.

„...Вже майже сім років листуємося. Це листування зробило нас не тільки добрими знайомими, але й щирими приятелями. Я вдячний Вам за це. При цій нагоді передаю Вам адреси двох моїх знайомих, які хочуть включитися в 'Листування". — Ваш Володимир',

Наше „Листування" відкрите для всіх, починаючи вже від старших учнів початкової, народної школи. Вони могли б багато скористати з листування зі своїми далекими ровесниками. Прохаємо батьків заохочувати своїх дітей до цього цікавого і корисного зайняття. Вже від самого початку ми вписували в наші списки людей охочих листуватися — жінок, чоловіків усякого віку, освіти, різних зайнять і професій: самітних, одружених, пенсіонерів. Якщо ви хотіли б стати співучасником цього діла, напишіть нам про себе: вік, стать, освіта, зайняття, зацікавлення, з ким бажали б листуватися, якою мовою найрадше. Це нам потрібне, щоб з наших списків вибрати кожній/-ному адресу людини відповідної віком і зайняттям, щоб листування з нею було потім якнайприємніше і найбільш корисне. Повідоміть нас також, чи ваше прізвище та ім'я можна подати в нашому бюлетені.

Факт нашого розсіяння по світі надає цій акції окрему вагу і значення. Просимо приєднувати ваших знайомих до цієї порівняно молодої ще в нас культурної суспільної течії, яка на свій спосіб у деякій мірі причиняється до скріплювання духової єдности нашої спільноти у різних країнах.

У всіх справах „Осередку Листування" просимо писати на адресу: Unwla Inc Pen Pal Center Po Box UNWLA 172 Holmdel, New Jersey 07733 USA.

П. С. За передрук цієї статейки в українській пресі і в інших країнах, чи за інформації про „Осередок Листування" подані в іншій формі, були б дуже вдячні.

Андрій Бук

ІНФЛЯЦІЯ РУЙНУЄ, ОЩАДНІСТЬ БУДУЄ

Інфляція-це постійне зростання цін на продукти і послуги через надмірну кількість в обігу грошей, які через це тратять на вартості. Останніми часами слово інфляція стало в світі дуже популярним. Є це зачароване колесо, в якому тратять усі: продуцент, робітник, споживач і уряд. Інфляція має великий вплив на економіку країн світу і спричинює господарчо-економічні зміни: економічного розвою, або застою званого рецесією. Тому уряди держав світу ведуть з цією економічною недугою, по-різному безнастанну боротьбу. Інфляційне жниво сильно пожвавилося після Другої світової війни, особливо в останній декаді у відсталих країнах Третього світу, через непевну світову ситуацію, величезні видатки на збροєння і надмірне розходження приросту населення до приросту посівної площі-запасу харчів (відношення 4.5 до 1).

Тому нині на поверх 155 дежав - членів Об'єднаних Націй поверх 30 відс. не доїдає, майже один мільйон голодує, постійно імпортує збіжжя, харчі і задовжилися в Міжнародному монетарному фонді, Світовому банку і комерційних банках так, що не всилі платити навіть відсотків і не мають за що імпортувати харчів. Світові фінансисти і економічні аналітики твердять, що інфляції напостійно припинити не можна. Її можна зменшити, стримати на певний час відповідними фінансовими протидіями, у виїмковому стані: піднесенням відсоткової стопи, зменшити продаж гроша чи заморозити ціни і платні. Важним чинником в боротьбі з інфляцією став американський долар, який в своїй історії спершу був гарантований золотом (одна унція рівнялася 20.77 дол.), в 1934 році його вартість піднесено до 35 дол. за одну унцію золота і тоді був перший і єдиний раз здевальвований.

В чергових декадах воєнні дії, мілітарні і економічні допомоги та інфляція його вартість захитали, а монетарні, фінансові і економічні інфляційні проблеми світу привели в 1970 році на конференції 115 держав Міжнародного монетарного фонду до створення т.зв. „паперового золота", яке підсилило довір'я і стабільність доляра і він став не лише ключовим, але творили ним резерви на рівні зі золотом. В останній декаді зростаючі допомоги, субсидії, позички, ціни, дефіцити і видатки більші від доходів його вартість зменшили на 55 відс. так, що сьогодні він вартий 18 центів доляра з 1949 року, мимо того він дальше передовий у світі, хоча останньо йому загрожує японський єн і німецька марка. Інфляція, яка в останній декаді сповільнилася, в ЗСА з 7.4 до 4.4 відс., в европейських державах з 7.8 до 5 відс., в перших місяцях цього року сильно зросла, через зростаючі гуртові ціни, заробітки, ціни головно на харчі і енерґію та приріст населення. В ЗСА зросла до 5.6 відс. (річно 12 відс.), в індустрійних країнах в пересічі 7.2 відс., найбільше у Великобританії (8-відсоткова стопа 13 відс.), в Німеччині 3.4 відс., у Швеції 5.5 відс., корона втратила 65 відс. на вартості. Найменша інфляція в Швайцарії — 1.8 відс., у Франції впала з 3.3 до 2.8 відс., а в Канаді з 4.4 до 4 відс. Несподівано зросла інфляція в Японії з 3.2 до 20 відс. через піднесені податки і вищі ціни на продукти, головно харчі і енерґію.

Не щадить інфляція і країн комуністичного світу: в Китаї — 30 відс., через приріст населення, брак харчів і вищі ціни на продукти, у СССР неофіційно 25 відс. (офіційно перший раз оприлюднено — 1.5 відс.), в сателітах від 25 до 40 відс. Найбільше інфляційне жниво в останній декаді по сьогодні у відсталих країнах Третього світу: Центральної і Південної Америки та Африки від 40 до 300 відс., через великі заборгування і брак харчів. Щорічні девальвації валют, у деяких три рази до року. У ЗСА піднесено останньо дискантову стопу до 7 відс., відсоткову стопу до 11.5 відс., а зростаючі ціни на продукти, головно харчі можуть спричинити дальше піднесення дискантової стопи, що прискорить господарчий застій.

Постійні урядові економічні, харчові і мілітарні допомоги та позички відсталим країнам, головно Третього світу, спричинили задовження 1.2 трильйона долярів, звороту якого наразі не вимагають, бо мають довір'я до передової американської економіки, але зменшили останньо інвестиції до 4.6 біл. дол., в той час, як закордонні інвестиції зросли; найбільше Великобританії — 8.9 біл. дол. Німеччина — 6.8, а Японії (половина населення ЗСА, на островах величини Каліфорнії) 6.5 біл. дол. Великі від сімох років бюджетовий і торговельний дефіцит, які від двох років дещо зменшилися та несплачені-залеглі поверх 90 біл. дол. субсидії фармерам, студентські позики і не заплачені податки (45 біл. дол.) вичерпали запаси-резерви капіталу. Крім того американські громадяни вже другу декаду більше споживають і витрачають ніж заробляють і щораз менше ощаджують, сьогодні найменше від 40 років. Останнього року лише п'ять місяців доходи були більші від видатків, а в сімох інших до заробітків місячно позичали від 3.2 до 4.7 біл. дол. і відколи на ощадності всього 5.2 відс., в той час як німці 12.4 відс., а японці 16.8 відс., тому Японія сьогодні багата в капітал і щороку обильно вкладає в підприємства, фабрики, конституції, мости, техніку й інвестиції. Через технологію і освіту стає вона економіч-

(Закінчення на стор. 4)

У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМ, ЩО чимраз більше осіб із Совєтського Союзу й сателітних країн хотіли б прибути до ЗСА і отримати тут дозвіл на постійне перебування, Адміністрація президента Джорджа Буша прийняла рішення про допущення дотаткової кількости еміґрантів із Східньої Европи в числі 30,000 осіб річно, створивши для нах категорію „особливих еміґрантів". Іміґраційні візи будуть видаватися таким особам на підставі внутрішнього запотребування робітників, зокрема фахівців з різних ділянок. Ця нова система видачі віз покищо триватиме на пробу п'ять років. Одним словом йдеться про 150,000 віз. Генеральний прокуратор Ричард Торнберг заявив, що ця нова категорія віз розрахована в першу чергу для громадян СССР, яким відмовлено статусу втікачів в Москві і Римі. Очевидно з цих додаткових дозволів найбільше скористають совєтські жиди.

Любов Цегельська

В. БОЖЕЙКО — ВИЗНАЧНА ПІЯНІСТКА ВІРТУОЗ

В Енциклопедії Українознавства немає прізвища Володимири Божейко, через що сталась їй кривда. Не думаю, що це через недогляд не подали ті, які реферували музичне життя Галичини, а радше через те, що не мали докладних даних про неї. Я також небагато можу подати, не знаю хто були її батьки, де народилася вона, але довідалася, що дата її народження 1895 рік, а смерть постигла її у Львові в 1955 році.

У щоденнику „Діло" ч. 127 з 1911 року д-р Станислав Людкевич, який учив тоді в гімназії в Перемишлі, в рецензії на попис Музичної Школи при Інституті для дівчат у Перемишлі пише: „Були між точками програми і продукції справді артистичні й концертові. До таких належило „Рондо Капричччіозо" Мендельсона, яке ставить майже віртуозні вимоги технічні, відігране п'ятнадцятилітньою Н. Кміцикевич; технічне взірцево, з цілковитим опануванням змісту, природним фразуванням і свободою. Такі продукції, кажучи без пересади, надаються вже й на поважні публічні концерти. Але прелюдії і вальс (ціс-моль) Шопена, відіграні ще молодшою ліцеанаткою В. Божейко технічно бездоганно та навіть з правдивим, непофальшованим чуттям артизму і з темпераментом, кваліфікуються на концертові виступи т. зв. 'Вундеркіндів'. Оці дві учениці могли б становити втіху й гордощі кожного музичного педагога й тому вчительці треба погратулювати".

За рік, знову в щоденнику „Діло" ч. 132, висловлюючи своє признання для попису повищої школи і її директорки О. Окуневської, С. Людкевич пише: „На перший плян однак вибилися силою таланту учениць дві продукції: Ліста Ноктюрн Ас-дур (В. Божейко) і Шуберта Геллєра „Форелле" (Н. Кміцикевич). Перша з них чарувала ніжністю удару і фразування і взагалі високо геть-геть понад дитинний вік розвиненою самостійною музикальністю. Хоч і як нині в світі підносяться тверді вимоги фахового піяністичного виховання, то обидві ці учениці в наших галицьких відносинах при як-так нормальному ході їх науки, повинні стати першорядними піяністками і справді дуже сумно було б, як би їхні родичі, суспільні опікуни, їм до осягнення не пособили". (Гляди: С. Людкевич, „Дослідження, статті рецензії", стор. 431-434).

Але В. Божейко не змарнувала своїх талантів. Вчилася відтак у Відні, де закінчила Музичну Академію в клясі проф. Теодора Лєшетицького, а потім ще і Майстершулє у славного педагога Еміля Зауера, колишнього учня Франца Ліста. Обі школи покінчила з відзначенням. У Відні перебула В. Божейко повних дванадцять років даючи після закінчення студій лекції в одному приватному віденському інтернаті для дівчат. Переїхавши в Галичину, осіла в Перемишлі.

Перший фортепіяновий вечір у Львові дала В. Божейко в залі Т-ва М. Лисенка в 1923 році і Ст. Людкевич у „Ділі" ч. 43 помістив виїмково прихильну рецензію. А в 1931 році Ст. Людкевич був на її концерті в Перемишлі й зазначує („Діло", ч. 38), що піяністка виконала „справді велику об'ємом і різнорідну змістом програму, тримаючи авдиторію від початку до кінця в зацікавленні й артистичному напруженні. На чоло вечора висунулася виконана з розмахом і глибоким нефальшованим ліризмом та патосом безсмертна 'Аппассіоната' Бетговена, відтак її антиподи — Лістівські бравурні 'Тарантелля' і 'Кампанелля', які піяністка виконує залюбки і майже без конкуренції. Також у інших точках програми піяністка підійшла до тих вершин, до яких можуть підійти тільки піяністи-концертанти більшого стилю".

В. Божейко була неодружена, після Другої світової війни, виїхала до Львова.

Нема в Енциклопедії Українозанавства також прізвища Ірени Негребецької. Мені дуже прикро, що я, її довголітня учениця, не вмію подати про неї ніяких дат. Але наведу слова з книги „Перемишль — західний бастіон України", стор. 328 д-ра Евгена Цегельського, музиколога, а від себе прошу, якщо хтось а родини тут є й може подати дані про її народження й смерть, щоб написав до Енциклопедії Українознавства.

Отже: „Дуже цінна піяністка-педагог, це Ірена Негребецька. Вдачею спокійна, зрівноважена, була радше піяністкою-ліриком. Найрадше грала твори Шопена, а з українських композиторів — В. Барвінського. Її музична мова визначалася лагідністю. Гри на фортепіяні вчилася у Василя Барвінського у Львові й дійшла до вершин піяністичної техніки. Її цариною була радше камерна музика й фортепіяновий супровід. Як акомпаніятора, можна поставити І. Негребецьку побіч найкращих сил цієї доби, як пр., Нестор Нижанківський. В учнів тішилася вона любов'ю й пошаною, а у громадянства ще й високою оцінкою своєї педагогічної й громадської праці. Нераз виступала, як солістка, а дуже часто, як акомпаніяторка приїзжих чи домашніх солістів, або хору 'Боян'".

Обі пані виконували величезну громадянську роботу, коли грали цілком безінтересовно на численних громадянських імпрезах, чи улаштовували т. зв. музичні авдиції для шкіл Перемишля. Обі вчили довгі роки в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка в Перемишлі, а відтак у Львові.

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО господарства ЗСА повідомив, що Совєтський Союз закупив додаткову кількість зерна у З'єднаних Стейтах Америки. Згідно із підписаним двостороннім договором, ЗСА повинні доставити до СССР 2,3 міл. тонн зерна. Достава розпочалася вже 28-го березня після тримісячної перерви. Додатково уряд СССР замовив 200,000 тонн зерна. Всього в 1988-89 році до СССР буде доставлено 12,5 міл. метричних тонн, яке включає чотири міл. тонн пшениці і 450.000 тонн сої, фасолі, кукурудзи та інших зернових культур.

ТРИ ВИСТУПИ

ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

„ЧОРНОБИЛЬ – ВИПАДКОВІСТЬ ЧИ ЗАПЛЯНОВАНА КАТАСТРОФА?"
Український Народний Дім
140 Проспект Стріт, Ірвінґтон, Н. Дж.
НЕДІЛЯ, 16-го КВІТНЯ, год. 4-та по пол.

„ПІСЛЯ ЩЕРБИЦЬКОГО – ХТО?"
Відділ УККА у Вільмінґтоні
Укр. кат. церква св. Миколая
900 Леа Блвд, Вілмінґтон, Деп.
ПОНЕДІЛОК, 17-го КВІТНЯ, год. 7:30 вечора

ІНАВҐУРАЦІЙНИЙ ВИКЛАД У КУРСІ: „УКРАЇНА СЬОГОДНІ"
Філія УКУ у Філядельфії
7911 Вайтвуд Ровд, Елкінс Парк
ВІВТОРОК, 18-го КВІТНЯ, год. 7:30 вечора

Невмируща сила Шевченка

У Кергонксоні, Н. Й., вже ввійшло в традицію, що відзначування річниць Тараса Шевченка відбувається під патронатом школи українознавства. Цьогорічний концерт відбувся 12-го березня у церковній залі. Відкрила його директорка школи Ольга Равлюк та провадила програмою. Програму розпочато відспіванням „Заповіту" (слова Т. Шевченка, муз. К. Стеценка) у виконанні шкільного хору під дириґуванням учительки Павлини Олексів та при акомпаньяменті учениці Марії Безлер.

Учні 1-ої кляси Ар'яна Лонкевич і Микола Феліціяно віддеклямували вірш Т. Шевченка „Село", а учні 2-ої кляси Лариса і Наталка Панчишини — вірш „Весна".

Ведуча програмою представила проф. Івана Коровицького, прелеґента. На кожній академії чи концерті, присвячених Т. Шевченкові, різні прелеґенти дають все нові висвітлення життя і творчости народного ґенія — пробудителя. Ось і цього разу проф. І. Коровицький розповів, що про Шевченка вже так багато сказано і написано, видано багато публікацій різними мовами, відкрито доступ до багатьох нових матеріялів в архівах України і Оренбурзької области (де Шевченко був засланий), і кожний документ відкриває щось нового про Шевченка, його постать стає ще яскравішою, величнішою. Багато цікавих деталів про життя та творчість Кобзаря розповів проф. І. Коровицький, зокрема про похорон Шевченка у Петербурзі та перевезення його останків до Канева.

Відтак хор учнів відспівав „Реве та стогне" (дириґент П. Олексів, акомп. Марія Безлер), „Івана Підкову" віддеклямувала Марія Безлер, „Світанок" — Софія Феліціяно. Знову ж учнівський хор відспівав „Така її доля", „Сонце заходить" продеклямувала Ева Панчишин, а „Минають дні, минають ночі" — Віра Феліціяно. На закінчення хор учнів виконав „Садок вишневий". Чоловічий хор „Трембіта" під дириґентурою Степана Яца відспівав три пісні на слова Т. Шевченка: „Тарасова ніч", „Ой літа орел" і „Вітер віє". Євгенія Рубчак відрецитувала „Тарасові" Світлани Жолоб. Мішаний хор „Золотий Гомін" під дириґуванням д-ра Олега Волянського відспівав дві пісні на слова Тараса Шевченка „Розрита могила" і „Учітеся, брати мої" (муз. Гр. Давидовського, аранжеровка Д. Котка).

Стефанія Барановська, голова 89-го Відділу СУА, під опікою якого є школа українознавства, подякувала всім виконавцям і присутнім. Програму закінчено відспіванням українського славня „Ще не вмерла Україна" всіми виконавцями і присутніми.

Ольга Денисенко,
пресова референтка
89-го Відділу СУА.

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

гумором І. Раковський виконав своє завдання, якому між іншими стояв на перешкоді постійний ворог усіх публічних виступів — мікрофон.

Багатюща мистецька програма була немов перекроєм довголітньої праці Студії, коли розпочали її фраґментом із „Боярині" такі досвідчені актори як Лариса Кукрицька і Володимир Лисняк, який до речі пригадав, що саме постановка „Боярині" була його першою працею як режисера. У хореографічному монтажі і монологу з „Івана Вишенського" також взяли участь колишні та сьогоднішні учениці Л. Крушельницької та адвокат Аскольд Лозинський, довголітній активний член Студії Мистецького Слова. Веселий виїмок із комедії Ґольдоні „Слуга двом панам" виконали „студійці" С. Шуль і Ю. Прятка, а трагічний монолог з „Іфіґенії з Тавриди" — Софійка Зєлик, ще одна із довголітних членок Студії. Мистецьку програму закінчив актор Володимир Курило монологом із „Ярослава Мудрого" оптимістичною строфою про „світлий шлях безсмертної Русі" із цієї постановки яка була найкращим даром Л. Крушельницької та її співробітників у святкування 1000-річчя Християнства України.

У кожній із виконаних точок мистецької програми ми бачили любов до театрального мистецтва а передусім пошану і подив до їхньої учительки і бажання принести їй приємність. Це можна було також добре відчути у словах І. Раковського мол., який підкреслив, що того дня прийшли вшанувати Л. Крушельницьку і старші і молодші, а ці останні мають їй багато до завдячення, бож вона не лише вщепила в них любов до рідної мови, але також оптимізм, витривалість і стремління завжди дійти до мети — прикмети, притаманні для неї самої.

Зворушливим завершенням його слів та мистецьких виступів була довга черга колишніх і сьогоднішніх членів Студії Мистецького Слова, які з'їхалися з усіх усюдів, щоб привітати свою незабутню учительку. Коли вона пройшла з побажаннями і квітами та зібралися векилим гуртом майже сорока осіб на сцені, щоб заспівати грімке „Многоліттсвіє" — це був, здається, найкращий подарунок для жрекині українського мистецького слова. У її словах, над якими вона через стільки років, як акторка уміла завжди відповідно панувати — в цій хвилині давалося сильно відчути її безмежне зворушення. Відома зі своєї скромности Л. Крушельницька, дякуючи своїм „дітям" та усім співробітникам, підкреслила, що Студія не була лиш її працею, а цілого колективу і вона щаслива, що мала таку групу осіб, які спільно бралися за найважче діло та в імені їх усіх складає подяку ініціяторкам цього вечора з одним жалем, що цього моменту не могла пережити з нею її учителька та перший керманич Студії Мистецького Слова Олімпія Добровольська.

Бенкет-вечерю розпочав молитвою парох УКЦ св. Юра о. ген. вікарій о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, який при тому включився теплими словами у загальні слова побажань. Одна із талановитих молодих учениць Студії Мелася Соневицька розвеселила публіку жартівливими спогадами із різних вистав та праць студій, а Н. Савчук привітала поіменно ряд представників передових громадських установ та відчитала деякі зі-понад 30 письмових привітів, в тому від В. Шумейко-Ковбаснюк із чеком на 1,000 дол. на видатки Студії, від шкільних товаришок Л. Крушельницької зі Станиславова, організації молоді Пласт, з якою Л. Крушельницька так близько співпрацює та інших організацій.

Усно вітали Л. Крушельницьку Ігор Длябога від Комітету Об'єднання Українсько-Американських Організацій Ню Йорку і двоє із найближчих співробітників Л. Крушельницької, Рома Прийма-Богачевська і д-р Ігор Соневицький. Їхні слова, — довголітніх товаришів праці — були особливо зворушливі, коли Р. Богачевська згадувала давні часи співпраці перед і в часі війни, не уявляючи собі українського театрального життя без Л. Крушельницької. І. Соневицький признався, що, підготовляючи вперше музичне оформлення до п'єси „Летючий корабель", ніколи не думав, що це буде початком такої довгої, гарної і гармонійної співрпаці.

На жаль, шум на переповненій залі під час бенкету не давав можливости почути всім те, що було сказане і жалко, що ніхто не записав цієї виїмкової імпрези на відеозаписувачі.

Подяка всім, що причинилися до успіху вечора (а було їх дуже багато) голови Комітету Х. Навроцької і молитва пароха церкви св. Тройці о. Івана Ткачука закінчила цю чотиригодинну зустріч.

Це був виїмковий випадок, де час не довжився та люди не хотіли розходитися додому. Кожний хотів привітати особливо Л. Крушельницьку, для багато із присутніх, колишніх членів Студії, це була радісна нагода не лише привітати свою учительку але і товаришів.

Найкращим для нас доказом як всеціло праця зі студією полонить Л. Крушельницьку був наступний день — неділя — коли ми побачили її, як звичайно, на пробі з її учнями у Пластовому Домі. Не думаючи про втому, про здоров'я, про наслідки зворушення вона стояла поміж своїми „дітьми" та підготовляла чергову виставу „Ярослава Мудрого".

Коли ми висловили їй свої здивування і подив, нам у відповідь прийшли характеристичні їй вдачі слова: „Немає часу на відпочинок, підготова мусить іти...".

За посередництвом **ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО**

УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ і ТАНКУ

ОСЛАВ'ЯНИ

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ по ЗСА і КАНАДІ

що його спонзорує

Український Народний Союз і Комітет Українців Канади

ПОТТСВІЛЛ, Па. — Середа, 12-го квітня, 7-ма веч.
Academic Center, 1501 Laurel

For Tickets And Further Information Call:
Mrs. Helen Slovik — Tel. (717) 929-2301
Ms. Paula Duda — Tel. (215) 262-0807
Mr. Joseph Zucosski — Tel. (717) 622-8056

С. БАВНД БРУК, Н. Дж. — Четвер, 13-го квітня, 7:30 веч.
Дім Української Культури, 135 Davidson Avenue

Tickets at $15.00 on Sale at:
Office Of The Ukrainian Cultural Center — Tel. 356-0090
Or at the Door One Hour Before Performance.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — П'ятниця, 14-го квітня, 7:30 веч.
Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd.

Tickets at $15.00 and $12.00 on Sale at:
Dunwoodie Travel, 771-A Yonkers Avenue
Tel. (914) 969-4200
Elm Liquor Store, 126 Elm Street — Tel. (914) 963-0044
Lemko Hall, 556 Yonkers Avenue — Tel. (914) 969-3954
Or at the Door One Hour Before Performance.

БОСТОН, Масс. — Субота, 15-го квітня, 7:30 веч.
Kresge Aud. — M.I.T. (Cambridge), Mass. Avenue

Tickets: $15.00, $12.00 — Students $8.00
For tickets and further information call (617) 225-3785
or come to the box office one hour before the performance.
Sponsored By — The Ukrainian Students Club at M.I.T.

ГАРТФОРД, Конн. — Неділя, 16-го квітня, 3-тя по пол.
Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Avenue

Tickets on Sale at:
Ukrainian Credit Union, 961 Wethersfield Ave., Tel. 247-4714

Suma Store, 961 Wethersfield Ave., Tel. 246-6955

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Вівторок, 18-го квітня, 7:30 веч.
Eastridge H.S. Aud., 2350 E. Ridge Rd.

Tickets on sale at:
Ukrainian Credit Union, 824 E. Ridge Rd., Tel. 544-9518

The Mosaic, 940 E. Ridge Rd.

Luba Liquor Store, 699 Titus Ave., Tel. 266-3523

БАФФАЛО, Н. Й. — Середа, 19-го квітня, 7-ма веч.
McKinley H.S. Aud., 1500 Elmwood Avenue

ОШАВА, Онт. — Четвер, 20-го квітня, 7-ма веч.
St. George's Heritage Center, 38 Jackson Avenue

САДБУРИ, Онт. — П'ятниця, 21-го квітня, 7:00 веч.
United Steel Workers of America Aud., 92 Frood Rd.

ГАМИЛТОН, Онт. — Субота, 22-го квітня, 7:30 веч.
Delta Secondary School Aud., 1284 Maine St. E.

ТОРОНТО, Онт. — Неділя, 23-го квітня, 3-тя і 7-ма веч.
Convention Centre Theatre, 255 Front Street W.

МОНТРЕАЛЬ, Кве. — Вівторок, 25-го квітня, 7:30 веч.
Rosemont High, 3737 Beaubien St. E.

Квитки до набуття в українських крамницях і при касі.

Комітет Оборони Національних і Людських Прав України — Філядельфія, Па.

— влаштовує —

ПРИЙНЯТТЯ

У П'ЯТНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТИ

Прийняття відбудеться
в неділю, 23-го квітня 1989 року о год. 6-ій веч.

Заля Українського Освітньо-Культурного Центру
при 700 Cedar Road, **ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.**

ПРОГРАМА:
Відзначення дост. конґресмена Пенсильванії
ЛЯВРЕНСА КОФЛИНА
БОГДАН СПЕРКАЧ — піяно

Даток $25.00 від особи.
За інформаціями дзвонити на число телефону —
(215) 539-8946

В ТРЕТЮ СУМНУ Й БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ніколи Незабутнього нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА й ДІДУСЯ

бл. п.

Андрія Ройовського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 18-го квітня 1989 р. о год. 8-ій ранку
в українській католицькій церкві
св. Духа в Бруклині, Н. Й.
при 161 N. 5th Street

Про молитви за спокій душі Покійного просять
залишені в глибокому смутку:
ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУКИ й РІДНІ

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла у Вічність 6-го квітня 1989 р. проживши 93 роки
наша Найдорожча
МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ з МАКУХІВ ХОПТЯК

провідна діячка Матірного Союзу Українок у Рогатині.

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА будуть відправлені у вівторок, 11-го квітня, о год. 5-ій по пол. у похоронному заведенні Grey в Port Jervis, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в середу, 12-го квітня 1989 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного, So. Bound Brook, N.J.

В глибокому смутку:
дочка — ЛЮБА ЗАГАЙКЕВИЧ з мужем БОГДАНОМ
і внуками — ЮРІЄМ, МАРТОЮ І АНДРІЄМ

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Знайомими та Приятелями,
що в п'ятницю, 7-го квітня 1989 р.
прийнявши Найсвятіші Тайни, після затяжної недуги
відійшла у Вічність
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАТИ, БАБЦЯ

бл. п.

Оксана Богданович Фарміґа

ур. 24-го серпня 1912 р. в Теребовлі.
Абсольвентка УПТ Рідна Школа в Тернополі, колишня касирка й імпрезова референтка 21-го відділу СУА в Брукпині.

Залишились у глибокому смутку:
муж — СТЕФАН
син — ЛЮБОМИР
дочка — МОТРЯ з мужем МАНОЛЬОМ і дочками ЗІРКОЮ І СОНЕЮ
син — АНАТОЛЬ з дружиною АНТОНІНОЮ та дітьми СТЕФАНОМ, НАТАЛКОЮ І РОМАНОМ
син — РОМАН з дружиною МАРҐАРЕТОЮ та дітьми ОЛЕКСАНДРОМ, МИКОЛОЮ, ГРИГОРІЄМ, ЛЯРИСОЮ та ЮРКОМ
братова — ОЛЬГА ФАРМІҐА з Родиною

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в заведенні Сенко при 213-215 Bedford Ave., Бруклин, Н. Й.

ПАРАСТАС у вівторок, 11-го квітня 1989 р. о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН — середа, 12-го квітня 1989 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Духа в Бруклині, а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в дні 9-го березня 1989 р. з волі Всевишнього
відійшла у Вічність на 100-му році життя
наша Найдорожча
МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ І ПРА-ПРАБАБУСЯ

бл. п.

МАРІЯ з ЛЕВИЦЬКИХ МИКЕТЕЙ

дружина покійного проф. Григора Микетея, народжена в дні 14-го лютого 1889 р. в Яричеві Новім, Зах. Україна.

Ми сердечно дякуємо за похоронні відправи, як рівнож за зворушливу прощальну проповідь парохові церкви св. Арх. Михаїла в Ню Гейвені, Конн. о. Романові Ґолембі. Похоронні відправи підкріпили прегарним співом д-р Іван Кизик і мґр Михайло Бойко, за що ми дуже вдячні.

Тіло Покійної зложено в дні 11-го березня 1989 р. на цвинтарі Іст Сайд Семетері, Вудбрідж, Конн.

Дякуємо д-рові Михайлові Дзюбатому за дбайливу прямо синівську лікарську довголітню опіку над Покійною.

Ми глибоко вдячні особам, які були приявні під час похоронних відправ, зложили нам вирази співчуття особисто, листовно чи телефоном. Дякуємо п. Ран Ромерові за повідомлення про смерть Покійної на авдиції радіостації ВЕЛІ в Ню Гейвені, Конн.

Спеціяльна подяка п. Василеві Ґіні за оригінальний вінок у формі прапору в національних кольорах синьо-жовтих, уложених із квітів. Ми вдячні і сердечно дякуємо за замовлені Святі Літургії за спокій душі Покійної:

Д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, д-р Іван і Олександра Кизики, мґр Михайло й Ірена Бойки, інж. Володимир і Богданна Гнатківські, Стефан і Володимира Ганкевичі, Евстахій і Марія Кульчицькі, Іванка Лодинська, Іван і Інка Лодинські, Ірена Гриневич, Софія Бродич, Володимир і Лідія Фіцаловичі, Ірена і Марта Рудик, Вілям і Варвара Садлоські, Демієн Маліґен і СУК „Провидіння" Відділ ч. 202 в Ню Гейвені, Конн.

Ми щиро зобов'язані Джов і Беа Горовіц за зложену пожертву на Амерікен Гарт Ассошієшен.

В сороковий день смерти Покійної буде відправлена Поминальна Служба Божа в церкві св. Арх. Михаїла в Ню Гейвені, Конн. в дні 17-го квітня 1989 р. о год. 8:30 рано.

Хай пам'ять про ніжну людину збережеться на завжди в серцях тих, що Її знали, Її любили та з Нею дружили.

Залишені в смутку:
син — ОЛЕГ з дружиною НАДІЄЮ
Внуки, Правнуки і Праправнуки
Близька і дальша родина в ЗСА, Канаді, Німеччині, Австрії і в Україні

•

Олег і Надія Микетей складають на руки Високопреподобного Архимандрита о. Любомира Гузара суму 500.00 дол. (п'ятсот дол.) на відслужених Поминальних Служб Божих в Обителях Чину ОО. Студитів.

Інфляція...

Закінчення зі стор. 2.

ною і фінансовою потугою, а щоби з нею змагатися потрібно доброго знаряддя, яке можна здобути капіталом, через ощадність, бо компетиція без капіталу неможлива. Американські горожани останньо через зростаючі доходи зачали більше щадити, але ощадностеву анемію захитали останньо ощадностево-позичкові інституції, з яких 280 минулого року зліквідовано, а цього року через злу господарку вже втратили 12.2 біл. дол., а дальших 400 — дефіцитові. Спроба Дирекції федеральних забезпечень 165 з них рятувати коштом 90 біл. дол. протягом трьох років податками депозитів підприємств захитала довір'я вкладників, які в грудні вибрали 8.1 біл. дол., в січні 10.7, в лютому 8.5 і дальше вибирають. ЗСА в 1960-их роках відкладали до резерв з кожного доляра 7 центів, в 1970-их — 6 центів, а в 1980-их — 2 центи, тому захитався капітал і зросли задовження. Уряд президента Дж. Буша рішив до трьох років зліквідувати бюджетовий і торговельний дефіцити, санувати ощадностево - позичкові інституції в співпраці з горожанами, які повинні перестати жити минулим (достатками) і зачати щадити найменше 10 центів від доляра, зменшити видатки, субсидії і пожертви і, не зволікаючи, творити капітал резерви для економічного росту.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
МОНТРЕАЛЬ, Квібек, Канада

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в понеділок, 17-го квітня 1989 р., о год. 7-ій веч. у Пластовій Домівці

3355 Dandurand Street, Rosemont, Montreal, Que., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473, 474, 492.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНСоюзу
мґр Іван Геврик, головний директор для Канади
Текля Мороз, головна радна УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Текля Мороз, голова
Віра Баніт, секретар **Даня Дубас,** касир
Олександра Дольницька, організаційний референт

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ...ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Хмельниченки відбули курінні ради

У суботу і неділю, 25-го і 26-го лютого ц.р. на Союзівці відбулася велика зимова Рада-зустріч куренів 23-го УПС і 27-го УСП „Хмельниченки". Молитвою, пластовим гимном та курінними ритуалами Батько Хмель пл. сен. Михайло Звонок відкрив Раду. Хвилиною мовчанки та окремим відзначенням вшановано пам'ять померлих членів Хмельниченків. Спільними нарадами проводив Батько Хмель. Нарадами хутірників (сеніорів) проводив у заступстві відсутнього курінного сен. Юрія Тритяка пл. сен. Зенон Ушак. Нарадами січовиків (старших пластунів) проводив курінний ст. пл. Олько Шипайло.

Відбуваючи свої наради по куренях і спільно, обидва курені переглянули курінну діяльність від останньої Курінної Ради. Обговорено ряд організаційних й адміністративних справ, а також багато справ загально-пластового і громадського характеру та узгіднено плян майбутньої діяльности.

Із важливіших рішень були: 18-го березня відбути в Гартфорді спільні наради обидвох курінних команд, зголосили свою готовість перевести на Вовчій Тропі цьогорічне свято Юрія, 3-го червня на Бобрівці приготовити приміщення для переведення в цьому році пластових таборів, 9-го липня взяти участь у посвяченні каплиці в Кергонксоні, провести пластові табори на Бобрівці, допомогти ст. пл., котрі звільнені в УСП приголоситися до сеніорату, 23-го вересня відбути на Бобрівці велику літню Раду-зустріч куренів 23-го УПС і 27-го УСП „Хмельниченки".

Після спільної вечері, яку приготовила гостинна та ввічлива управа Союзівки, відбуто ватру-зустріч. До радісного настрою під час зустрічі причинився своїми піснями при власному акомпаньяменті молодий гість зі Львова.

У неділю, 26-го лютого учасники Ради в одностроях взяли участь в Богослуженні, яке відслужив о. Л. Любінський.

Обидва курені перед і після Богослуження продовжували свої окремі та спільні наради. 23-ій курінь УПС (сеніорів) вибрав нову курінну команду в такому складі: сен. Всеволод Петрів (внук покійного генерала Всеволода Петрова) — курінний; сен. Василь Матвійчук — осавул; сен. Яків Шегрин — писар; сен. Адам Василишин — скарбник; сен. Павло Черепаха — хорунжий; сен. Іван Дітюк — господар: Січова Рада, контрольний орган, сен. Юрій Титяк — голова, сеніори Ілія Шевчук, Зенон Ушак, Осип Кібала, Борис Павлюк — члени. Перед вибором нової курінної команди до куреня УПС прийнято нових членів: сен. праці Петра Войновського і з 27-го УСП Хм. Романа Слевінського, Мирона Мороза і Андрія Мороза.

В курені старших пластунів кандидати перейшли іспити і підвищили свої ступені: Андрій Лащик і Роман Василик закінчили час своєї кандидатури і були іменовані січовиками-повноправними членами Хмельниченків. Маркіян Соневицький, Стефко Білик, Борис Береза і Макі Івашків іменовані Молодими козаками. Андрій Оберишин, Роман Грицин, Олесь Ґной, Орест Чікало, Богдан Захарясевич, Богдан Ісса, Олесь Береза, Марко Гайда, Іван Шматолоха були іменовані джурами. Олег Береза, Крис Баксер, Адріяна Пришляк були іменовані прихильниками. Крім цього, на літній Раді вибрано нову курінну команду, що її очолив ст. пл. Ольо Шипайло та члени курінної команди: Андрій Раковський — осавул (суддя), Лесик Кмета — референт кандидатів, Петро Тенюх — скарбник, Андрій Стасів — хорунжий, Ярослав Ваньо — інтендант, Андрій Титла — писар.

На закінчення Ради зроблено спільну знимку. Після цього, пластовим і курінним гимном та молитвою Батько Хмель закрив Раду.

пл. сен. Я. Шегрин

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили

І- 89

1,500.00 дол. — Тереса Захарійчук (на розбудову УКУ в Римі та виховання священиків — у пам'ять мужа бл. п. Василя Захарійчука);
1,000.00 дол. — Олена Утриско (на УКУ в Римі у пам'ять мужа бл. п. Мирона Утриско);
по 500.00 дол. — д-р Василь Федорців, Петро і Лідія Яців;
200.00 дол. — Ляриса А. Долінська;
по 100.00 дол. — Роман Балтарович, Мирон і Богданна Осадца, Володимир Клапіщак, Анатоль і Ольга Ромах (замість квітів на могилу бл. п. о. крил. Богдана Іжака), Роман і Анна Кобилецькі, д-р Роман Смик (даток за 1-ий квартал 89 р.), д-р Олекса і д-р Ляриса Біланюк, д-р Зенон Држко, Е. Держко, д-р Алберт Кіпа, д-р Леонід Рудницький, Укр. Патр. Товариство, Відділ: Ютика, Н. Й.;
по 50.00 дол. — Андрій Турчин (у пам'ять бл. п. Святослави Жуковської), д-р Дмитро і д-р Дарія Кострубяк, Модест і Ірена Кливак, Олександер Камінський, П-во Любомир Курилко, д-р М. Грушка, Олександер Цибрівський, Дмитро Шумило, Джерри Козак, д-р Тарас Ганушевський, д-р Михайло Цегельський, Юрій Свищук, Клявдія Т. Салюк (у пам'ять дорогих покійних), д-р Ігор А. Криницький;
по 25.00 дол. — Володимир Залуский, Люба Артимишин, Нестор Когут, Михайло й Ольга Середа, Марія Савицька, д-р А. Школьник, Вячеслав Цетенко, Антоній Р. Колтунюк, Маруся Попович (у пам'ять бл. п. Стефана Данкая), д-р Михайло Пап, Микола Барицький, Микола Кавка;
по 20.00 дол. — д-р Ярослав Ґелета, Йосиф Губчак, Ірина Чуміловська, Михайло й Олена Еливів, Марта Рудик, Петро Волощук;
по 15.00 дол. — Анна Кос, Роман А. Мельник, Михайло Лоза, Богдан Кондра, Леон і Стефанія Семущак, Петро Демків;
по 10.00 дол. — Маркіян і Лідія Стасюк (у пам'ять бл. п. Юрія Цьолка), Іван Купіна, Олександер Скробко, Емілія Процінська, Володимир і Марія Чижик, Михайло Хомин, Орест і Любомира Чапельські, Володимир і Марія Левицькі;
5.00 дол. — Н. Прегар.

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:
50.00 дол. — Стефанія Пушкар (у пам'ять бл. п. брата Маріяна Комісара);
по 25.00 дол. — Володимира і Теодосія Брикович, Михайло й Ольга Середа;
по 20.00 дол. — о. крил. Тома Бариляк, Роман і Марія Олинець.

Додаток до листи ч. 0043 — переслав Роман Король, Добс Ферри, Н. Й.
50.00 дол. — Марія Кефор.

Збірка Українського Патріярхального Т-ва — Відділ: Баффало, Н. Й., переслала Оксана Бережницька (голова Відділу), зложили:
по 50.00 дол. — мґр Лев і Дарія Ломин, Маркіян і Лідія Стасюк (в пам'ять бл. п. Юрія Кордуби);
25.00 дол. — Богданна Топольницька;
по 20.00 дол. — Маркіян і Лідія Стасюк (в пам'ять бл. п. Богдана Фіґлюса), Ореста Перейма (в пам'ять бл. п. Романа Шинаровського).

Датки з нагоди вінчання пана Михайла Куриляка в Ст. Пітерсбург, ФЛ.
200.00 дол. — Михайло Куриляк;
по 50.00 дол. — Володимир Черевко, Богдан Головід

Листи ч. 011В і 011Б — Норт Порт, ФЛ. — збірщики Іван Павлічко і Теодор Поттер — переслав Іван Лотоцький, зложили:
10.00 дол. — Теодор Поттер;
по 5.00 дол. — Іван Павлічко, Петро Добрянський, Мирон Білас, Гелен Беач, Роман і Лена Іваницький, Іван Лучканич, Лев і Марія Стайнберг, А. С. Кучкуда, Гелен Каспер, О. Серна;
3.00 дол. — Анна Скіс.

Збірка Українського Патріярхального Товариства, Відділ в Елизабет, Н. Дж. у пам'ять члена Управи бл. п. Івана Полянського. Переслав Павло Боднаренко (секретар Відділу), зложили:
по 100.00 дол. — Я. Полянська, Укр. Патр. Т-во, Відділ Елізабет, Н. Дж.;
по 50.00 дол. — А. і М. Іванців, О. і Е. Мельничуки, Г. і М. Танґовські;
30.00 дол. — Шерінг Корп. (Мейтененсе депт.);
по 25.00 дол. — О. і Я. Заремби, О. і Я. Загайкевичі, А. Бейкер, П. і М. Цепухи, Д. і Т. Мендес;
по 20.00 дол. — П. Боднаренко, М. і Т. Борковські, М. і М. Федецькі, Ю. Якобс, Ю. Сухорський, С. і В. Сосяк, І. і Р. Левицькі, М. Ватралик, Р. Бойчук, о. П. Мудрий;
по 10.00 дол. — М. Хитра, Пані А. Голман, Пані Н. Гриб, Пані М. Барлак, Б. Хцюк, А. Сенчи, М. і О. Коваль, І. Сорока, М. Кухта, Я. Заблоцька, І. Копій, Я. Гусак, Н. Н., Ю. Цепюх;
по 5.00 дол. — М. Ґинда, В. Матлага.

Пожертви в Детройті, МІ за листопад і грудень 1988 р. — збирала Надія Куниська, зложили:
100.00 дол. — Ігор і д-р Любомира Коцур.

В пам'ять бл. п. Остапа Квітковського, зложили:
30.00 дол. — Всеволод і Христина Гнатчук;
по 25.00 дол. — Іван і Ірина Ляш, Микола і Надія Кунинський, Дмитро і Любомира Федорко;
по 20.00 дол. — Олександер і Зіновія Серафин, Ася Гривняк,
15.00 дол. — Марта Наконечна.

Листа ч. 005 — Коляда в Маямі Біч, ФЛ. — зібрав і переслав Франко Гурин, зложили:
50.00 дол. — М. О. Ковальчук;
23.00 дол. — Ф. і Т. Гурин;
по 20.00 дол. — о. Стефан Зарічний, О. і Л. Маринюк, Б. М. Мак;
15.00 дол. — М. Чировський;
по 10.00 дол. — С. Зварич (Канада), Петро Ванаш, Ірена Ванчицька, П. П. Матичак, М. і І. Яремко, М. О. Болюх, Зенон Питляр, Б. Т. Дурбак, П. Шведи, П. Тершаковець, І. Трач, П. Плечій, Петро Гуменюк, Михайло і Юлія Добош;
по 5.00 дол. — Юрій Цегельський, Вероніка Цегельська, Жарський, С. Жовнір...(нечітке), М. Шафрановська (Канада), Р. Дрогобицький, С. Скобельська, Соня Микитка, П. Качкіеновіч, М. Андрійович, Іван Хоптій, Олекса Маналенко, Тарас Зосяк.

Листа ч. 0068А — Коляда Укр. Патр. Товариства, Відділ: Геммонд-Манстер, Інд. — Збирав Мирослав Лібер (скарбник), зложили:
100.00 дол. — Володимир і Ростислава Бровар;
по 30.00 дол. — Микола Гнатик, Мирослав і Марія Лігер;
по 10.00 дол. — Володимир Гриб, П-во В. Туржиновські, П-во Петро Бабії, Н. і М. Войтечко, о. Крил. Володимир Возняк, П. Процик, Петро Бойчук;
по 5.00 дол. — В. Шуя, Степан Мединський, Василь Шевців, П-во Стефан Залуцкі, Степан Іжак, Михайло Шарий, Стефанія Дзюба, Нетті Залінзер, Іван Кшановскі, П-во Кен... (нечітке), Микола Івахів, Михайло Білик, Т. Вогошанський, Іван Василів, Ярослав Лущик, Розалія Адамко, Микола і Софія Біленький.

Збірка на тризні по бл. п. Михайлові Бобер в Апопка, ФЛ. — збірку перевів Василь Фіцик, зложили:
25.00 дол. — Дана Чехович,
по 20.00 дол. — М. М. Фічко, А. М. Купинич, В. А. Фіцик,
10.00 дол. — Юліян Конотопський.

Пожертви на похороні бл. п. Романа Савчака в Клівленді, ОГ — переслав д-р Ярослав Кривяк (листа ч. 027)
Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, ОГ передало суму 150.00 дол. На цю суму складаються слідуючі пожертви:
100.00 дол. — Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці,
по 10.00 дол. — О. і С. Ікавий, Стефанія Кріспата, В. Крук, Степан і Зеновія Панчишин, Іван і Анна Панас,
дальше зложили:
по 25.00 дол. — д-р Мирослав і Люба Мичковські, Володимир Паньків;
по 20.00 дол. — Степан і Ніна Тимків, Антін і Анастазія Хомик,
по 10.00 дол. — М. і О. Гальчук, Марія Гамзяк, Іванна Кравчук, Іван і Марія Полянський, Т. і О. Тарчанин.

Листа ч. 0098А — збірка замість квітів на могилу бл. п. проф. Богдана Романенчука у Філядельфії — передав Михайло Насевич, зложили:
50.00 дол. — інж. Евген і Ірена Мельник;
25.00 дол. — д-р Леонід Рудницький;
по 20.00 дол. — Маркіян і Люба Онуферко, Марта Морачевська і Володимир Винницький, Христина Чорпіта, д-р Евген Новосад;
10.00 дол. — Стефан Прокопчук.

На коляду у Філядельфії, ПА., зложили:
200.00 дол. — Іван Дикан;
по 50.00 дол. — Оксана Поритко, М. Каплистий, Теодосія Брикович;
по 30.00 дол. — Емілія Михалевська, Іван і Анна Возьний, Теодор Михайлишин, Ігор і Соня Конрад;
по 25.00 дол. — Олена Ощипко, Михайло Ковальчин, Михайло Гись, Теофіль Середа, Рома М. Кузла, Роман Левицький, Богдан і Теофіля Артимишин, Модест Артимів, Ярослав Качай, К. М. Филипович, Григорій і Анна Олійник, Микола Барицький, Михайло й Ольга Середа;
по 20.00 дол. — Наталія Вайда, Катерина Марків, П-во М. Павлус, Михайло Дякун, Мирон Захаріясевич, Іван Яринівський, Марта Турчин, Зеновій Квіт, Ольга й Александер Левицькі, Роман Завицький, Іван Гело, Ольга Батенчук, Петро Волощук, Микола Маслій, Ірена Новоженюк, Ольга Вареля;
по 15.00 дол. — Михайло Мізак, Наталія Масюк;
по 10.00 дол. — Катерина Гарасим, П-во Іван Дзівак, Ольга Лукасевич, Зорян Б. Дубенко, Дарія Химич, Варвара Швед, Анна Кос, Любомир і Софія Диба, Михайло Куриляк;
по 5.00 дол. — Петро й Анна Тарнавські, Ярослав Містерман;
дальше: листа ч. 039 — коляда Катя, Ніко і Ляра Рудницькі, зложили:
45.00 дол. — д-р Леонід і Ірена Рудницькі;
30.00 дол. — д-р Роман Дикий;
по 25.00 дол. — М. М. Касіян, О. Е. Ґардецькі, Лучанко;
20.00 дол. — Ярослав Яримович;
10.00 дол. — Володимир Яримович;
листа ч. 040 — коляда д-р Тетяна Цісик, зложили:
50.00 дол. — Зенон і д-р Тетяна Цісик;
30.00 дол. — Марія Шумська;
по 20.00 дол. — Аня Літинська, Мирон і Марія Масюк.

СПРОСТУВАННЯ:

У збірці на листу ч. 0049 в Елізабет, Н. Дж. в листопаді 1988 р. не був поданий даток в сумі 25.00 дол. який зложив Павло Боднаренко.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку.

IRS No.: 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association —
Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Road, Philadelphia, Pa. 19117

НЕ ТЕ СЛОВО

У статті Володимира Барагури п. з. „Чи з Горбачовської муки буде український хліб?" („Свобода", ч. 62 з 5-го березня ц. р.) має бути: „Концепція федералізму, конфедерації й збереження неподільности російської держави - імперії" — Ред.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЛЮБОМИР ПЄХ, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж. помер 10-го березня 1989 року на 58-му році життя. Членом УНС став 1985 року. Залишив у смутку дружину Александру, сестер — Евгенію, Ольгу і Дарію; братів — Юліяна і Володимира, та ближчу і дальшу родину в Польщі і на Україні. Похорон відбувся 14-го березня 1989 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Юліян Котляр, секр.

ЯРОСЛАВ СОХАЦЬКИЙ, член УНС Відд. 240-го ім. пол. Євгена Коновальця в Пармі, Огайо. Помер на 69-му році життя. Нар. 1921 року в Україні. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Софію і дітей: Любу, Остапа і Надю з мужем Дерол; внуків Діяну і Михайла; братів Василя в Рочестері і Андрія в Україні та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і на Україні. Похорон відбувся 17-го лютого 1989 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Богдан Семків, секр.

МИХАЙЛО О. КОВАЛІВ, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн., помер 26-го січня 1989 року на 74-му році життя. Нар. 1914 року в місцевості Семигінів, Зах. Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Галину і ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні. Похорон відбувся 30-го січня 1989 року на цвинтарі Св. Антонія в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

ЕВДОКІЯ МЕЛЬНИКОВИЧ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо, померла 23-го лютого 1989 року на 72-му році життя. Нар. 31-го жовтня 1915 року в селі Кульчиці, Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку мужа Василя і трьох синів: Рассела, Юрія і Бенні. Похорон відбувся 27-го лютого 1989 року на цвинтарі Кальварія в Янгставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

НИКОЛА КЛІЧУК, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катарінс, Онт. помер 5-го лютого 1989 року на 84-му році життя. Нар. 1904 року в Добровлянах, Заліщики, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Неонілю з мужем, сина Василя з дружиною і двома синами; брата Григорія і дві сестри з родинами в Україні; брата Василя з дружиною Анастазією в Канаді. Похорон відбувся 9-го лютого 1989 року на Вікторія Ловн Семетері в Ст. Катарінс, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Дяків, секр.

МАРІЯ ДЕМЧИШИН, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш., помер 21-го лютого 1989 року на 66-му році життя. Нар. 1922-го року в селі Височко Нижне, пов. Турка в Зах. Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку дальшу родину в Україні і Канаді та приятелів в Америці. Похорон відбувся 27-го лютого 1989 року на цвинтарі св. Ядвіги в Дірборн Гайтс, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

ЄЛИСАВЕТА ТУРЕЦЬКА, член УНС Відд. 257-го в Лос Анджелес, Каліф. померла 20-го січня 1989 року на 96-му році життя. Нар. 5-го січня 1893 року в Галичині, Україна. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку дочку Тіллі Медвідь з мужем Миколою; внучку Ґвен з мужем Робертом і дітьми Ліндзі і Ляра; внучку Патрісю з мужем Джералдом. Похорон відбувся 23-го січня 1989 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Сильчак, секр.

● РОЗШУКИ ●

ВАЛЕРІЙ ПЕРЕТЯТКО, 25 літ, уроджений на Полтавщині, пошукує
ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЄВИЧА ПАРХОМЕНКО
нар. 1943 р. в Полтавській обл., Глобинському р-ні, с. Фрунзівка. Тепер він має проживати у Ню Йорку. Проситься зголошуватися до **Українського Народного Союзу.**
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 16-го КВІТНЯ 1989 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76-ий Відд. о год. 10:15 ранку в залі Укр. Кат. Церкви при Сенфорд Авеню. Проситься членів прибути та вирівняти залеглі вкладки. — Юлія Демчук, фін. секр., В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас.